

Софрата си дигна и да глътдаш сега самъкъшното, че докато слушахъ едно гърло, захванахъ сега да слушамъ и друго хемъ по здравество. Търнаха ли ме сега по шекър си, начнаха ли да ми четятъ Андреева канонъ, единъ отсамъ ме дърпа, другъ оттатакъ, единъ вика азъ тъкъ синко щъти дарихъ този ханъ, които ми е спаналъ да 60 хилади гроша, още и сичките ти разносци на свадбата мъз щъ харча, само мене слушай та земни това момиче и п..... а таща ми оладжикъ та пакъ дюгенъ даваше, не знамъ що и що, които по моето мнѣніе и хесапъ надминаваха повече отъ 100,000 (нхи) гроша.

Часа стана 4 и 5 предъ нощъ и разговора ини бѣше се този и немаше даже свършваніе, до като най септи 8бъденъ че това е тъй споредъ доказателствата имъ склонихъ да земна момичето; но кое момиче? и азъ го не знаехъ нито поднавахъ, защото твка да злъ честь и момичето нетръбаше да го видя, защото тъй било, модата казваха тъкъ.

8бъденъ че момичето е добро и здраво рѣшихъ да склоня невинното си сърдце да 8зная, че това ще е, защото отъ друга страна 8вѣренъ че онзи чеърка който ще толкова количество имотъ да жертвва да мене не ще бѫде разгневася и отъ тая страна толкова зломыслецъ, и на отговора ми да когото много пожи желаха да чватъ отъ мене, и колото имъ сега точно дадохъ, сичко си давчашъ омълче, и си почна други разговори сир.